

Вже 28 років Україна є самостійною, незалежною країною. Звичайно в країні існує дуже багато проблем, але поступово все влаштовується і Україна стане європейською процвітаючою країною.

Хочу зупинитися на тих пережитках минулого, які продовжують залишатися в нашому житті. Так, в Радянському Союзі, який був відгороджений від Заходу залізною завісою, створювалися свої цінності, свої стандарти для визначення досягнень в різних сферах діяльності людини. Так, були введені різні звання для офіційної оцінки роботи людини, які прижилися і механічно перейшли в наш час, хоча суспільно-політична система давно змінилася. Тоді, навіть, існував ліміт на нагороди (по статі, по віку, по національності і т. д.) і отримати звання було набагато важче, ніж тепер. В даний час плати гроші і будеш мати любу нагороду. Народ добре пам'ятає, кому, як і за що тоді давалися різні нагороди. Керівникам влади були вигідні такі нагороди, щоби стимулювати, підганяти народ і одночасно самим їх отримувати. Зараз такі звання просто девальвували. Але кожний раз з приходом чи відходом від влади іншої партії чи з приводу інших причин, спостерігаємо продовження серії чергових нагород «своїм людям» по різних спеціальностях. Згадаймо, коли залишав президентство Л. Кучма то роздав більше 4 тисячі різних нагород, а В. Ющенко – вже 6 тисяч. До того ж останній звільнив 20 тисяч фахівців-професіоналів у зв'язку з тим, що вони не підтримували його кандидатуру на пост президента України. В подальшому він став найбільшим розчаруванням та ганьбою українського народу. На звільнені посади були призначені не фахові люди, які значно погіршили роботу. Покидаючи свою посаду П. Порошенко також пороздавав своїм людям масу всяких нагород. Порядній людині гідко було все це сприймати. Одночасно,

призначаючи нагороди, є розбазарюванням народних коштів, оскільки за ними тягнуться матеріальні блага.

В цивілізованих країнах світу немає ніяких нагород, грамот, звань за трудову діяльність. Там за роботу платять гроші і, до речі, не

міло, що комуністичний режим стимулював такі речі, але вже все змінилося і не потрібно дратувати людей дурницями.

Як можна так публічно принижувати людей в демократичному суспільстві, поділяючи їх, як тварин, на

(доцента їм мало) людям, які не мають ніякого відношення до науки, не опублікували ні однієї наукової праці, не то, що захищеної дисертації, напевно за «послушаніє і преподношеніє». Такі нагороди, за звичай, давали і дають галузеві міністер-

Треба тільки подумати, скільки зусиль, праці має вкласти людина, щоби отримати наукове звання, а потім доцента чи професора. За кожним дипломом науковця стоять роки наполегливої праці, опубліковані роботи у фахових вітчизня-

ЗВАННЯ І ЗНАННЯ

**Василь Васильович,
ДЯЧУК**
лікар-отоларинголог,
кандидат медичних наук

погані! Нам би хоч третину того.

На глибоке переконання більшості людей, нагороджені всякими званнями, як правило, не гідні такого відзначення. Стандартно пишуть в нагородах: «За високий професіоналізм і вагомий внесок...». Внесок зрозуміло який і кому. А по відношенню професіоналізму - димова завіса. Таке враження, що нами управляють якісь інопланетяни. Ніякі нагороди несумісні з політикою і не можуть бути інструментом для досягнення політичного компромісу. Невже це незрозуміло? Нехай мені пробачать достойні працівники освіти, медицини, культури тощо, але напрошуються нагороди та звання і для сантехніків, слюсарів, сторожів, двірників, працівників по відгодовувлі свиней тощо. Серед них є також багато чесних, порядних, відданих своїй роботі людей. А «заслужений алкоголік» не звучить? Чи «заслужений бомж!». Смішно? Правда? Було би дуже смішно, якби не було так соромно. Зрозу-

різні категорії. Тобто на тих, які мають звання, є ніби геніальніші, видатніші, розумніші, і на тих, що без звань – це якісь невдахи, другий сорт. Як можна так безсоромно дискредитувати людей? На яких підставах? Хто їм дав на це право? Деякі «заслужені» є просто ніякі, люди це добре знають. Всім людям відомо, як ці звання даються тепер: кум, брат, сват, приближений до начальника, до корита, за підлабузництво, за підтасовку даних, за гроші, за тіло в ліло і т. д. Коли вже в країні настане чесність, порядність, правда, верховенство права? Необхідно відкинути брехню, популізм і відкрити нову сторінку до шляху європейського рівня розвитку та відповідних стандартів. Що значить заслужений? Перед ким, чи перед чим? А інші хто, чи що? І де ті критерії по яких оцінюють роботу людини? Ця дискримінаційна лінія проти свого народу тягнеться через усе життя країни з року в рік і нікому не прийде в голову це зло викоринити раз і назавжди. Смішно ще інше, всі ці нагороди приурочують до якихось надуманих днів, свят галузевих, коли всі достатньо напиваються. Чекаємо, коли вже запровадять свято гінеколога, уролога та патологоанатома? В цивілізованих країнах судили б за такі порушення прав людини. Сама система такої оцінки знань є неграмотною, неправильною та неприпустимою.

В Дячюк. Присвоюють якісь незрозумілі почесні звання - «народний член-кореспондент чи академік»

ства, якісь комітети, комісії, фундації, профспілки, і як правило директорам заводів, фабрик, а також читаємо в газетах, що продаються за немалі гроші. Потім таких «академіків» публікують в газетах, а народ, зрозуміло, не знає за що такі високі нагороди і думають, що вони дійсно такі розумні. Народ знає таких бульбашкових народних «академіків», які навіть щось путнього і в газеті не надрукували, зате груди свої обвішують нагородами, як Леоніда Ілліча Брежнева». А до науки ой як їм далеко, просто недосяжно. Маразм та й годі. Таку халтуру потрібно негайно забронити!

Наукові звання потрібно давати тільки через публічний захист дисертації, як це робиться у всьому цивілізованому світі. Чи годиться в демократичній країні давати громадянам такі липові нагороди та ще й в додаток до цього підвищення зарплати, звільнення на половину від оплати за комунальні послуги тощо. А якщо такий «заслужений» викладає у вузі, автоматично стає доцентом, а «народний» - професором. Ось де про-ффе-сором! Якесь нісенітниця виходить.

Не потрібно змішувати отриманих звань, які присвоюються людині за наукову діяльність і надаються їй через захист дисертації. Професіоналізм людини визначається її успіхами і оцінюється спеціальною комісією і народом, а не владою, не керівником, який пихато сидить в кріслі кабінету.

них і закордонних журналах, винаходи, видані книги тощо. А за такими липовими званнями нічого не стоїть, хіба що приналежність до якоїсь партії, клану чи активна агітація та задурювання людей на виборах. Професіонали-спеціалісти добре знають, хто є визнаний в народі справжній висококваліфікований митець. Штampуючи велику кількість «заслужених» представників різних галузей є шкідливим для суспільства через розчленування розумних, інших, – ніби бездарних.

В останні роки ряд осіб, які займають в Україні високі урядові посади, організували собі наукові дипломи докторів наук. В їхніх «дисертаціях» тотальний плагіат, за який в цивілізованих країнах строго наказують, прирівнюють до криміналу. За мірками країн Заходу такі звання є дискримінацією і тому є незаконними та порушенням прав людини. Всі їхні звання є фікція, обман. Присвоєння людині будь-якого наукового звання, без публічного захисту дисертації чи надання їй звання «заслуженого» - це виключно радянський принцип, який повинен бути уже давно відміненим, у світі він ніде не застосовується і немає ніякої ваги. Наш «заслужений» там викликає лише подив та сміх.

Державні нагороди слід давати лише за мужність та справжню самопожертву, за особливі заслуги перед країною по її захисту, врятування життя людей, а також спортсменам за їхні досягнення.